

Optraeden levende kalder mig i Minde det ærede Medlems Optraeden under en tidligere Tilstand, der varede i 3 Aar, nemlig fra Udstedelsen af den kongelige Kundgjørelse den 28de Januar 1852 og indtil Udstedelsen af Forfatningen af 1855. Jeg kunde ligesaa godt tage andre Tider, men jeg skal alene holde mig til denne. Jeg skal da her kunne paavise det ærede Medlem mangfoldige Steder i hans Udtalelser, der altid gif i den Retning: Tingenes Tilstand, som den nu er, er uholdbar og fuld af Mangler og Forkeertheder, — og deri havde han fuldstændig Ret, og de, der ville sætte sig tilbage til den Tid og erindre sig Tilstanden dengang, ville vistnok sige, at man med langt større Føie da kunde bruge saadanne kraftige Udtryk som „absurd“ — og de bleve ogsaa brugte fra forskjellige Sider —, men det ærede Medlem udtalte sig imidlertid berefter saaledes: Lader os imidlertid ikke fæste Osine paa det, der nu er vanskeligt og forkeert, men lader os tage Tilstanden, som den er, og see at komme ud deraf og komme til en lovlig Ordning. Nu netop at ville fremhæve Charakteren af den nuværende Tilstand og de Misligheder og Mangler, der ere ved den, og som ikke modsiges fra nogen Side, anseer jeg for en i og for sig meget uheldig Opgave at stille sig, men navnlig for en Opgave, der for mig passer saa ubegribelig lidt med den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tidligere er optraadt under en lignende Tilstand. Netop nu anseer jeg det for særlig uheldigt, at gjøre det paa en Tid, hvor der er Spørgsmaal om at søge at komme ud af denne Tilstand, hvorom det ærede Medlem ganske sikkert kan have sin Mening, at det er umuligt, men hvorom han dog maa indrømme andre Medlemmer Ret til at nære den modfattede Ansæelse og Ret til at modsig ham, naar han siger, at Ingen har Billie til at gjøre Skridt i den Henseende. Det er tværtimod min Overbeviisning, at hos det store Fleertal er der Billie til at gjøre ethvert Skridt for paa lovlig Maade at komme ud af den uheldige og trykkende Tilstand, hvori vi bestinde os.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Tscherning: Jeg vil ønske, at det ærede Medlem vilde gjøre en Sammenligning mellem dengang og nu. Han vilde da see, at vi dengang stode ligeoverfor Forpligtelser imod andre Landsdele og imod Udlandet, og at det derfor var af Bigtighed at komme i Orden, men her have vi ingen Forpligtelser af den Art, men vi ere stillede i en stæv Stilling ligeoverfor Udlandet, idet vi staae som et Land, der, hvor lille det end er, ikke kan finde Ro og strides om saadanne Smaating som om Betydningen af conservative Elementer.

Søgsbro: Uagtet jeg troer, at det allerede flere Gange, saavel idag som tidligere, klart nok er blevet udtalt, hvilket Standpunkt vi staae paa, der agte at stemme for dette Forslag, og som tillige anerkjende Rigsraadet for lovligt, skal jeg dog efter den Foranledning, som den ærede næstsidste Taler gav, tillade mig kortelig at udtale mit Standpunkt i denne Sag. Jeg kan ikke see, hvorledes der ved dette Forslag, som den ærede Taler paastod, gjøres det mindste Indgreb i Rigsraadets Bevillingsmyndighed. Her tages jo kun Bestemmelse om de Indtægter og Udgifter, der ere Rigsdagens særlige, og det rører aldeles ikke ved Rigsraadets. Rigsraadet har sine egne Indtægter og Udgifter, og kan det ikke dække sine Udgifter ved de Indtægter, det har, staaer det, hvis det for Resten har Billie og Myndighed dertil, i dets Magt at dække dem ved nye Laan, ved Drejsunds-fonden eller ved at udskrive nye Statter eller paa hvad Maade det vil inden sine egne Grændser. Dette Forslag gaaer altsaa ud fra, at Rigsdagen handler paa sit Omraade, og Rigsraadet paa sit. De ere to sideordnede Magter, den ene er ikke underordnet den anden. Det derimod, som Forslagets Modstandere ville gjøre gjældende, er, at, hvad der gjalbt for Rigsraadet i tidligere Tid, da det virkelig bestod for Danmark og Slesvig, skal gjælde endnu, efterat Slesvig er gaaet tabt, at den underordnede Stilling, der dengang var for Rigsdagen ligeoverfor Rigsraadet, skal vedblive; men det forekommer mig, at der ikke